

—
Верховний
Суд

ОГЛЯД РІШЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ

За період з 04.03.2019 по 07.03.2019

2019/7

Дата прийняття:	05/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	05/03/2019 (Комітет)
Назва:	CASE OF NEGURA AND OTHERS v. THE REPUBLIC OF MOLDOVA <i>(Application no. 16602/06)</i>
Зміст:	<p>Заявники – підприємці, які отримали ліцензії на торгівлю товарами на місцевому ринку міста Леова. Вони також здійснювали продаж товарів на території приватного ринку «Л», розташованого в центрі міста Леова, задля чого у 1996 році отримали ліцензію. Місцева влада встановила, що послуги з реалізації товарів на території ринку «Л» здійснюються з понеділка по суботу. Інший ринок «У», державної форми власності, був відкритий в неділю, однак розташований далеко від центру, що становило певні незручності як для продавців, так і покупців. У подальшому заявники та власники ринку «Л» звернулися до місцевих органів влади з проханням про зміну графіку його роботи: дозволити працювати в неділю, натомість понеділок запровадити вихідним днем, як це було, зокрема, в інших містах. Проте місцева влада неодноразово відмовляла у задоволенні вимог щодо внесення змін, мотивуючи це необхідністю забезпечення належних санітарних норм. Заявники вважали, що справжньою причиною відмови був захист інтересів на ринку «У», оскільки неділя була найбільш прибутковим днем тижня. 31 січня 2005 року загальні збори підприємців, включно із заявниками, вирішили звернутися до місцевих органів влади з проханням дозволити їм працювати по неділях та відпочивати по понеділках. 2 березня 2005 року міська рада Леова прийняла рішення про відмову у задоволенні їхніх вимог. Мотивом для відмови став той факт, що робота ринку «Л» у неділю може призвести до проблем із рухом автомобільного транспорту, спричинить незручності для місцевого населення у відвідуванні шкіл та лікарень. Примітно, що дане рішення було надруковано на бланку мерії. Печатка на ньому належала меру Леова та була датована 29 березня 2005 року. 4 квітня 2005 року підприємці звернулися до Леовської регіональної ради із заявою про скасування рішення міської ради від 2 березня 2005 року, оскільки їм не було забезпечено належних умов праці на території ринку «У».</p> <p>Того ж дня заявники направили попередній запит до мерії Леова з такими ж вимогами, як і до регіональної ради. 12 травня 2005 року</p>

	<p>мер Леова відповів листом на заяву від 4 квітня 2005 року, в якому зазначив, що відповідь на їхні вимоги вже була надана міською радою Леова у своєму рішенні від 6 квітня 2005 року, а саме, що «ринок «Л» буде працювати згідно з рішенням Леовської міської ради від 2 березня 2005 року». 28 травня 2005 року 191 підприємець, у тому числі заявники, звернулися до суду з адміністративним позовом про скасування рішення міської ради від 2 березня 2005 року. Вони стверджували, що їхні права були порушені цим рішенням, що його ухвалення було спричинено необхідністю захисту інтересів державного ринку «У». 5 липня 2005 року районний суд міста Леова ухвалив рішення на користь заявників. Суд зазначив, що діяльність ринку «Л» у неділю не спричинила б жодних санітарних, дорожніх або інших проблем, а рішення міської ради від 2 березня 2005 року суперечило антимонопольному законодавству. Окрім цього, суд задовольнив вимоги позивачів щодо відшкодування розміру судових витрат, у тому числі і на правову допомогу. Однак міська рада міста Леова оскаржила рішення суду першої інстанції. Своїм рішенням від 20 жовтня 2005 року апеляційний суд скасував рішення суду нижчої інстанції та відмовив у задоволенні позовних вимог заявників. Апеляційний суд зазначив, що підприємці подали попередню скаргу мерові, а рішення, яке вони хотіли скасувати, було прийнято міською радою міста Леова, а тому вимоги закону щодо адміністративного провадження дотримано не було, оскільки скаргу потрібно було спочатку подати до органу, який прийняв оскаржуване рішення. Суд зауважив, що заявники більше не мають права оскаржити рішення міської ради від 2 березня 2005 року.</p>
<p>Констатоване порушення (стаття):</p>	<p>Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод (право на справедливий суд).</p>
<p>Дата прийняття:</p>	<p>05/03/2019</p>
<p>Дата набуття статусу остаточного:</p>	<p>05/03/2019 (Комітет)</p>
<p>Назва:</p>	<p>CASE OF SOKOVNIN v. RUSSIA (Application no. 3627/07)</p>
<p>Зміст:</p>	<p>Заявник стверджував, що працівники правоохоронних органів жорстоко з ним поводитися та побили його під час арешту 18 березня 2006 року, а також побили двоє працівників СІЗО після переведення 27 березня 2006 року з СІЗО міста Єкатеринбурга до</p>

	<p>СІЗО міста Нижнього Тагілу. Заявник неодноразово звертався до органів прокуратури та суду зі скаргами на факти жорстокого з ним поводження, однак прокуратура в діях працівників правоохоронних органів не вбачала складу злочину, а тому досудові розслідування припинялися.</p> <p>Окрім цього, заявник скаржився на те, що його тримання під вартою з 18 березня по 18 травня 2006 року було незаконним та не ґрунтувалося на рішенні суду; окрім цього, заявника не було поінформовано про суть пред'явленого йому обвинувачення, що вплинуло на підготовку його захисту.</p>
Констатоване порушення (стаття):	<p>Порушення статті 3 Конвенції (заборона катування) у матеріальному та процесуальному аспектах.</p> <p>Порушення підпункту с) пункту 1 статті 5 Конвенції (право на свободу та особисту недоторканість).</p>
Дата прийняття:	05/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	<p>05/05/2019 (Палата)</p> <p>Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.</p>
Назва:	CASE OF SKUDAYEVA v. RUSSIA (Application no. 24014/07)
Зміст:	<p>18 липня 2006 року в місцевій щоденній газеті було опубліковано статтю заявниці – журналістки, в якій вона описувала свою позицію щодо гучних корупційних скандалів за участю впливових осіб регіону.</p> <p>В подальшому особи, яких стосувалася ця інформація, подали позови про спростування неправдивої інформації та відшкодування моральної шкоди. Суд першої інстанції частково задовольнив позовні вимоги, зазначивши, що одне з опублікованих тверджень не відповідало дійсності, а тому редакція газети повинна надати спростування цієї інформації.</p> <p>Окрім цього, суд постановив стягнути із заявниці та з газети по 500 рублів з кожного на користь позивачів, а також 1000 рублів моральної шкоди.</p> <p>Заявниця та редакція газети оскаржили рішення суду першої інстанції, однак обласний суд підтвердив правильність висновків суду першої інстанції на користь позивача.</p> <p>Заявниця звернулася до ЄСПЛ, вказавши, що відповідним рішенням щодо спростування недостовірних відомостей суд необґрунтовано обмежив її право на свободу вираження поглядів.</p>

Огляд рішень Європейського Суду з прав людини

Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 10 Конвенції (право на свободу вираження поглядів).
Дата прийняття:	05/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	05/03/2019 (Комітет)
Назва:	CASE OF TILLOYEV v. RUSSIA (Application no. 2120/10)
Зміст:	14 серпня 2008 року заявник був затриманий за підозрою у вчиненні нападу та зґвалтуванні. За твердженнями заявника, під час перебування у відділенні поліції ставлення до нього було жорстоким, окрім того, його побили з метою змусити зізнатись у злочинах. Руки заявника були зафіксовані кайданками, після чого працівники поліції наносили удари руками та ногами по його обличчю та тілу. Заявник звертався до прокуратури зі скаргами на жорстоке з ним поводження з боку працівників правоохоронних органів і застосування фізичної сили, однак органи прокуратури не встановили складу злочину в діях працівників правоохоронних органів, а наявність тілесних ушкоджень пояснили спричиненням шкоди заявником самому собі.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 3 Конвенції (заборона катування) у матеріальному та процесуальному аспектах.
Дата прийняття:	05/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	05/03/2019 (Комітет)
Назва:	CASE OF GABBAZOV v. RUSSIA (Application no. 16831/10)
Зміст:	Заявник стверджував про катування та нелюдське поводження з ним з боку працівників правоохоронних органів за відомо та керівництва слідчого, а також про відсутність ефективного розслідування цих фактів.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 3 Конвенції (заборона катування) у матеріальному та процесуальному аспектах.

Дата прийняття:	05/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	05/06/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF ŠARANOVIĆ v. MONTENEGRO (Application no. 31775/16)
Зміст:	Заявник стверджував, що: (а) його тримання під вартою між 15 листопада та 15 грудня 2014 року було незаконним, оскільки не було прийнято відповідне рішення впродовж цього періоду через відмову національних органів переглядати його тримання під вартою протягом 30-денного терміну; у будь-якому випадку тримання під вартою може тривати не більше шести місяців без пред'явлення обвинувального вироку відповідно до національного законодавства, але у його справі воно тривало більше двох років без пред'явлення обвинувачення; б) рішення про продовження його тримання під вартою, яке тривало більше двох років, були недостатньо обґрунтованими. Зокрема, суди не змогли дійсно перевірити, чи залишались актуальними підстави для продовження строку його тримання під вартою, натомість, ймовірно, копіювали мотивувальну частину для продовження строку тримання під вартою з попередніх рішень суду.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення підпункту с) пункту 1 статті 5 Конвенції (право на свободу та особисту недоторканість) щодо періодів тримання під вартою заявника між 16 листопада 2004 по 15 грудня 2004 року.
Дата прийняття:	05/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	05/06/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF BOGONOSOVY v. RUSSIA (Application no. 38201/16)
Зміст:	Скаржники стверджували про порушення їхнього права на підтримку сімейних зв'язків з онукою після її усиновлення. Скарга була подана двома заявниками – В. та Г., які були розлученими, проте проживали разом у спільній квартирі. Перша заявниця померла у серпні 2018 року. Онука заявників М. народилась у 2006 році. Її мати, дочка заявників, померла у 2011 році, і М.

	<p>продовжувала жити зі своїми бабусею В. та дідусем Г. Родичі заявників З. надавали допомогу заявникам у догляді за М., та в результаті заявники надали їм дозвіл на усиновлення М. у 2013 році. Після виникнення проблем у підтримці контакту дідуса з онукою після усиновлення, Г. звернувся до суду першої інстанції для оскарження рішення про усиновлення М. Поновивши строк для подачі такої скарги, суд першої інстанції визнав усиновлення таким, що відповідає вимогам закону, зазначивши, що сімейним законодавством не передбачено, що такі родичі як бабуся та дідусь мали бути повідомлені про усиновлення або брати участь у ньому. З іншого боку, відповідно до норм сімейного законодавства заявники вправі підтримувати зв'язки з онукою, а у разі наявності перешкод цьому – звертатися до суду з відповідною заявою. Однак, звернувшись із зазначеною заявою до суду, Г. отримав відмову у задоволенні його вимог. Водночас у провадженні заявниці В. з аналогічної підстави суд першої інстанції надав дозвіл на підтримку сімейних зв'язків, проте внаслідок апеляційного оскарження усиновлювачами рішення суду першої інстанції було скасоване. Суд касаційної інстанції підтвердив правильність та законність висновків суду першої інстанції з приводу відмови бабусі М. у підтримці сімейних зв'язків.</p>
<p>Констатоване порушення (стаття):</p>	<p>Порушення статті 8 Конвенції (право на повагу до приватного та сімейного життя).</p>
<p>Дата прийняття:</p>	<p>05/03/2019</p>
<p>Дата набуття статусу остаточного:</p>	<p>05/03/2019 (Комітет)</p>
<p>Назва:</p>	<p>CASE OF KOŠŤÁL AND OTHERS v. SLOVAKIA <i>(Applications nos. 2294/17 and 48691/17)</i></p>
<p>Зміст:</p>	<p>Заявники є власниками житлових будівель або квартир, на які поширюється передбачена національним законодавством схема контролю орендної плати. Відповідно до чинного законодавства, заявники були зобов'язані надавати в оренду свої помешкання орендарям, при чому вартість оренди не мала перевищувати максимального розміру орендної плати, встановленої законом. Законодавство також не дозволяло заявникам в односторонньому порядку розірвати договір за власною ініціативою, або відчужити зазначене нерухоме майно іншим особам, окрім відповідних орендарів.</p>

Огляд рішень Європейського Суду з прав людини

	Заявники стверджували, що в результаті застосування законодавчих норм щодо регулювання розміру орендної плати відбулось втручання у мирне володіння належним їм майном.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 1 Першого протоколу Конвенції (право на мирне володіння майном).
Дата прийняття:	05/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	05/06/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	<u>CASE OF UZAN AND OTHERS v. TURKEY</u> <i>(Applications nos. 19620/05, 41487/05, 17613/08, 19316/08)</i>
Зміст:	Заявники скаржилися на тривале застосування тимчасових заходів щодо їхнього майна та відмову органів влади скасувати ці заходи протягом кількох років, навіть з урахуванням того, що заявників не було визнано винними у кримінальному провадженні або відповідачами у цивільному провадженні. Вони стверджували, що ці заходи були незаконними, такими, що порушили їхнє право на презумпцію невинуватості та спричинили дискримінацію щодо них.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 1 Першого протоколу Конвенції (право на мирне володіння майном).
Дата прийняття:	05/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	05/06/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	<u>CASE OF YAVAŞ AND OTHERS v. TURKEY</u> <i>(Applications no. 36366/06)</i>
Зміст:	12 заявників працювали протягом тривалого періоду часу в турецькій страховій компанії «Анкара». Справа стосувалася зменшення розміру пенсій за віком, в деяких випадках навіть на 50 %, у результаті «адаптації» у зв'язку із дефіцитом бюджету. За часи роботи в компанії заявники сплачували підвищені вдвічі ставки внесків порівняно зі встановленими законом необхідними сумами внесків до страхового медичного та пенсійного фондів. У

	зв'язку із цим заявникам було призначено «додаткову пенсію». У грудні 2001 року рішенням Ради міністрів фонд заявників був переданий під управління органу соціального забезпечення. 3 лютого 2002 року орган соціального забезпечення вирішив зменшити розмір пенсії заявників шляхом «адаптації» у зв'язку з дефіцитом бюджету. Враховуючи, що це скорочення суперечило принципу права на пенсію, розмір якої після досягнення пенсійного віку був більшим, аніж після адаптації, заявники звернулися з позовом до суду. Судове провадження у справах заявників тривало понад 4 роки, але завершилося не на користь заявників. Пославшись на статтю 1 Першого Протоколу до Конвенції, заявники скаржилися на зменшення розміру їхньої пенсії порівняно з тим, що був встановлений їм при виході на пенсію.
Констатоване порушення (стаття):	Відсутність порушення статті 1 Першого протоколу Конвенції (право на мирне володіння майном).
Дата прийняття:	07/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	07/03/2019 (Комітет)
Назва:	<u>CASE OF BENYÓ AND OTHERS v. HUNGARY</u> <i>(Application nos. 76237/13 and 2 others applications – see appended list)</i>
Зміст:	Заявники стверджували, що розгляд їхньої цивільної справи в суді був надмірно тривалим та не відповідав вимозі розумного строку.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).
Дата прийняття:	07/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	07/03/2019 (Комітет)
Назва:	<u>CASE OF ILIAȘ AND OTHERS v. ROMANIA</u> <i>(Application nos. 7219/14 and 26 other applications)</i>
Зміст:	До ЄСПЛ надійшло клопотання Уряду щодо перегляду рішення від 8 травня 2018 року, оскільки один із заявників помер до постановлення рішення Судом, що унеможливило його виконання державою.

Огляд рішень Європейського Суду з прав людини

Констатоване порушення (стаття):	Постановлено переглянути рішення від 8 травня 2018 року в цій справі.
Дата прийняття:	07/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	07/03/2019 (Комітет)
Назва:	CASE OF KOVÁTS v. HUNGARY <i>(Application no. 48770/15)</i>
Зміст:	Заявник стверджував, що розгляд його цивільної справи в суді був надмірно тривалим та не відповідав вимозі розумного строку.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).
Дата прийняття:	07/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	07/03/2019 (Комітет)
Назва:	CASE OF SZEKERES AND OTHERS v. HUNGARY <i>(Application nos. 21763/14 and 4 others – see appended list)</i>
Зміст:	Заявники скаржились на надмірну тривалість досудового тримання під вартою. Деякі заявники також подавали скарги за іншими статтями Конвенції. Зокрема, один із заявників скаржився на позбавлення його права на побачення з дітьми під час перебування під вартою впродовж приблизно 28 місяців.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 3 статті 5 Конвенції (право на свободу та особисту недоторканість) щодо надмірної тривалості досудового тримання під вартою заявників. Порушення пункту 4 статті 5 Конвенції щодо скарги пана Коте з приводу недоліків процедури перевірки законності перебування під вартою. Порушення статті 8 Конвенції (право на повагу до приватного і сімейного життя) щодо скарги пані Пентек з приводу обмеження права на побачення з дітьми.
Дата прийняття:	07/03/2019
Дата набуття	07/03/2019

статусу остаточного:	(Комітет)
Назва:	CASE OF VARGA v. HUNGARY (Application no. 54589/15)
Зміст:	Заявник стверджував, що розгляд кримінального провадження стосовно нього в суді був надмірно тривалим та не відповідав вимозі розумного строку; скаржився на надмірну тривалість досудового перебування під вартою.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд) в частині надмірної тривалості судового розгляду кримінального провадження щодо заявника. Порушення пункту 3 статті 5 Конвенції (право на свободу на особисту недоторканість) щодо надмірного досудового перебування заявника під вартою.
Дата прийняття:	07/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	07/05/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF RUSTAMZADE v. AZERBAIJAN (Application no. 38239/16)
Зміст:	Заявник стверджував, що його право на свободу та особисту недоторканість було порушено у зв'язку з тим, що його було незаконно затримано поза розумною підозрою в тому, що він вчинив кримінальне правопорушення; заявляв про те, що національні суди не обґрунтували необхідність його досудового тримання під вартою.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 5 Конвенції (право на свободу та особисту недоторканість).
Дата прийняття:	07/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	07/03/2019 (Комітет)
Назва:	CASE OF KÖRMENDY-MAJNEK v. HUNGARY (Application no. 28496/17)
Зміст:	Заявник стверджував, що розгляд кримінального провадження стосовно нього в суді був надмірно тривалим та не відповідав

	вимозі розумного строку.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).
Дата прийняття:	07/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	07/03/2019 (Комітет)
Назва:	CASE OF KUDLIK v. HUNGARY (Application no. 73412/17)
Зміст:	Заявник стверджував, що розгляд кримінального провадження стосовно нього в суді був надмірно тривалим та не відповідав вимозі розумного строку.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).
Дата прийняття:	07/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	07/03/2019 (Комітет)
Назва:	CASE OF SANCHYSHYN v. UKRAINE (Application no. 81639/17)
Зміст:	Заявник скаржився на надмірну тривалість кримінального провадження стосовно нього та на відсутність у зв'язку з цим будь якого ефективного засобу юридичного захисту; зокрема, заявник стверджував про надмірне застосування до нього запобіжного заходу у вигляді обмеження свободи пересування.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд) та статті 13 Конвенції (право на ефективний засіб юридичного захисту) щодо надмірної тривалості судового розгляду кримінального провадження стосовно заявника. Порушення статті 2 Протоколу № 4 Конвенції (право на свободу пересування).
Дата прийняття:	07/03/2019
Дата набуття статусу	07/06/2019 (Палата)

остаточного:	Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF ABDULLAYEV v. AZERBAIJAN (Application no. 6005/08)
Зміст:	<p>Заявник є колишнім членом парламенту. У березні 2007 року між заявником та іншим депутатом – Ф. А. виникла сутичка з нанесенням тілесних ушкоджень.</p> <p>В результаті заявника було визнано винним у спричиненні тілесних ушкоджень Ф. А. та призначено покарання у вигляді 2 років позбавлення волі зі звільненням від відбування покарання з іспитовим строком на 2 роки.</p> <p>За твердженнями заявника, під час судового розгляду він заявляв клопотання про перегляд відеозапису сутички, проте його клопотання суд відхилив. В основу обвинувального вироку суд поклав показання потерпілого Ф. А. та висновки судово-медичної експертизи тілесних ушкоджень Ф. А.</p> <p>Заявник ініціював апеляційне та касаційне оскарження вироку через відмову у перегляді відеозапису сутички з Ф. А., однак його скарги були відхилені.</p> <p>До арешту заявник страждав захворюванням спини, загострення якого мало місце під час досудового тримання під вартою. Уряд стверджував, що лікарі визнали заявника таким, що може перебувати під вартою, йому також було забезпечено належне лікування хвороб під час ув'язнення.</p> <p>Заявник скаржився, що судовий розгляд кримінального провадження щодо нього не відповідав вимозі справедливого суду, оскільки мали місце численні процесуальні недоліки, а саме як були отримані та досліджені висновки судової експертизи; суди не розглянули відео-докази та відмовили у допиті свідків зі сторони захисту без наведення причин відмови.</p>
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).
Дата прийняття:	07/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	07/03/2019 (Комітет)
Назва:	CASE OF GRIGORYEV v. UKRAINE (Application no. 32569/08)
Зміст:	Заявник скаржився на надмірну тривалість досудового тримання

	під вартою та судового перегляду рішення про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 3 статті 5 Конвенції (право на свободу та особисту недоторканість) щодо надмірного досудового тримання під вартою заявника. Порушення пункту 4 статті 5 Конвенції щодо надмірної тривалості судового перегляду рішення суду про обрання особі запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.
Дата прийняття:	07/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	07/03/2019 (Комітет)
Назва:	CASE OF KOROL AND OTHERS v. UKRAINE <i>(Applications nos. 54503/08 and 7 others – see appended list)</i>
Зміст:	Заявники скаржилися на відсутність належного медичного лікування у місцях позбавлення волі під час відбуття ними покарання. Деякі заявники також звернулися до Суду за іншими статтями Конвенції.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 3 Конвенції (заборона катування) щодо незабезпечення належним медичним лікуванням заявників під час перебування під вартою / у місцях позбавлення волі. Порушення статті 34 Конвенції (право на звернення до Суду) щодо пана Кравченка. Порушення статті 3 Конвенції щодо неналежних умов тримання під вартою щодо пана Левченка. Порушення пункту 3 статті 5 Конвенції (право на свободу та особисту недоторканість) щодо надмірного досудового тримання під вартою пана Дригіна. Порушення статті 13 Конвенції (право на ефективний засіб юридичного захисту) щодо з відсутності ефективного засобу захисту у зв'язку із скаргами на неналежне медичне лікування пана Дригіна та пана Короля під час відбування покарання.
Дата прийняття:	07/03/2019
Дата набуття статусу остаточного:	07/06/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF SALLUSTI v. ITALY <i>(Application no. 22350/13)</i>

Зміст:	<p>Заявник, пан Салусті, є італійцем, який народився у 1957 році та проживає в Італії.</p> <p>У 2007 році пан Салусті займав посаду головного редактора газети «Ліберо». В лютому цього ж року в зазначеній газеті було опубліковано дві статті, в яких йшлося про те, що 13-річна дівчина була змушена припинити вагітність шляхом аборту під примусом батьків і Дж. С. – судді опіки, який дозволив цю процедуру. Інші засоби масової інформації висвітлювали цю подію як таку, що дівчина не була примушена батьками до аборту, а прийняла таке рішення самостійно. У квітні 2007 року суддя опіки звернувся до суду із заявою про кримінальне правопорушення заявником, за результатами розгляду якої було відкрито кримінальне провадження. У січні 2009 року заявника було визнано винним у зв'язку з його нездатністю як головного редактора газети контролювати інформацію, що надходить для опублікування, зокрема стосовно описаних вище статей. Рішенням суду заявникові було призначено сплатити штраф та відшкодувати судові витрати. Внаслідок апеляційного оскарження покарання було змінено у червні 2011 року на один рік і два місяці позбавлення волі, а розмір шкоди, яка підлягала відшкодуванню, збільшено втричі. Касаційний суд у вересні 2012 року підтримав законність та обґрунтованість висновків судів нижчих інстанцій, проте надав дозвіл на відбування покарання під домашнім арештом. У грудні 2012 року Президент Італії, посилаючись у своєму рішенні на критику з боку ЄСПЛ щодо характеру покарання журналістів, змінив покарання у вигляді позбавлення волі заявника на штраф. До цього часу заявник вже перебував під домашнім арештом 21 день.</p>
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 10 Конвенції (право на свободу вираження поглядів).

Огляд рішень Європейського суду з прав людини. Рішення за період з 04.03.2019 по 07.03.2019 / Відпов. за вип.: Д. П. Мордас, Р. Ш. Бабанли. – Київ, 2019. – Вип. 7. – 15 стор.

Застереження:

1. Огляд окремих судових рішень, зокрема, й їх переклад, здійснюється працівниками департаменту аналітичної та правової роботи Верховного Суду з використанням матеріалів, розміщених на веб-сайтах Європейського суду з прав людини:

<https://www.echr.coe.int/Pages/home.aspx?p=home>

<https://hudoc.echr.coe.int>

2. Огляд рішень здійснюється з метою ознайомлення з їх коротким змістом. Для повного розуміння суті висловленої в судовому рішенні правової позиції необхідно ознайомитися з його повним текстом, розміщеним на веб-ресурсах Європейського суду з прав людини.

3. Інформація має суто допоміжний та довідковий характер та не має на меті висвітлити суть усієї проблематики, яка вирішується відповідними судовими рішеннями.

Підписуйтеся на нашу сторінку у Facebook
fb.com/supremecourt.ua